



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobců: **a) Ing. J. J., b) M. J.**, oba zast. JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem Praha 2, Jugoslávská 12, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: E. E. P., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.3.2010, sp.zn.: S-MHMP 997828/2009/OST/Pt/Hn

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Úřad městské části Praha 15, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“) v rozhodnutí ze dne 8.12.2008, č.j. 040661/08/OV/KN vydaném na základě žádosti E. E. P. (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) o změnu umístění stavby a změnu stavby před jejím dokončením pro stavbu „Samostatná garáž“ Praha 10, Hostivař, H. na pozemku parc.č. 737/4 v k.ú. Hostivař rozhodl v prvním výroku podle ust. § 94 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) o změně umístění stavby spočívající v provedení nástavby 2. NP nad samostatnou garáží za účelem vytvoření nebytového prostoru - atelieru přístupného vnějším schodištěm za severní strany garáže. Nástavba bude zastřešena sedlovou střechou s výškou hřebene 6,3 m (původní výška garáže 3,65 m). Druhým výrokiem rozhodnutí stavební úřad povolil podle ust. § 118 stavebního zákona změnu nedokončené stavby, na kterou bylo vydáno ve spojeném územním a stavebním řízení stavební povolení ze dne 23.5.2008, č.j.: 017035/08/OV/KNo,

kteřé nabylo právní moci 1.7.2008. Jedná se o nástavbu 2. NP nad samostatnou garáží za účelem vybudování nebytového prostoru o velikosti 17 m² se sociálním zařízením. Nástavba bude provedena jako dřevostavba, zastřešená sedlovou střechou (střešní krytina z betonových tašek). Nebytový prostor bude užíván jako letní ateliér např. pro výtvarnou činnost, přístupný bude vnějším schodištěm ze severní strany garáže. Kolem objektu je navržena pergola z ocelových profilů, která bude využita zároveň jako konstrukce schodiště. Rozvody inženýrských sítí budou napojeny na stávající rozvody v rodinném domě. Povolená zastavěnost pozemku 35,7 % (výjimka povolena dne 26.9.2007 pod č.j.: 034772/07/OV/Mho) zůstane zachována. Třetím výrokem rozhodnutí byly stanoveny podmínky pro změnu umístění stavby a čtvrtým výrokem podmínky pro provedení změny stavby s tím, že ostatní podmínky rozhodnutí o umístění stavby a stavebního povolení ze dne 23.5.2008, č.j. 017035/08/OV/KNo zůstávají v platnosti. Stavební úřad dále rozhodl o námitkách žalobců tak, že jejich námitkám se nevyhovuje.

Rozhodnutím ze dne 21.5.2009 č.j. S-MHMP 161133/2009/OST/Pt/Hn žalovaný zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 8.12.2008, č.j.: 040661/08/OV/KN a věc mu vrátil k novému projednání.

Rozhodnutím ze dne 17.9.2009 č.j. 040661/08/OV/KNo, 29734/09 stavební úřad na základě žádosti E. E. P. vydal podle § 94 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o změně umístění stavby samostatné garáže na adrese Praha 10, Hostivař, H. na pozemku parc.č. 737/4 v k.ú. Hostivař spočívající v provedení nástavby 2.NP nad samostatnou garáží za účelem vytvoření nebytového prostoru - atelieru přístupného vnějším schodištěm za severní strany garáže s tím, že toto rozhodnutí nahrazuje rozhodnutí o umístění stavby vydané ve spojeném územním a stavebním řízení ze dne 23.5.2008 č.j. 017035/08/OV/KNo, které nabylo právní moci 1.7.2008. Druhým výrokem rozhodnutí stavební úřad povolil podle ust. § 118 stavebního zákona změnu nedokončené stavby samostatné garáže, spočívající v provedení nástavby 2. NP nad samostatnou garáží za účelem vytvoření nebytového prostoru - atelieru přístupného vnějším schodištěm za severní strany garáže. V rámci popisu stavby stavební úřad mj. uvedl, že nástavba bude provedena jako dřevostavba zastřešená sedlovou střechou s výškou hřebene 6,3 m. Nebytový prostor bude užíván jako letní atelier např. pro výtvarnou činnost. Povolená zastavěnost pozemku 35,7 % (výjimka povolena dne 26.9.2007 pod č.j. 034772/07/OV/Mho) zůstane zachována. Třetím výrokem rozhodnutí byly stanoveny podmínky pro změnu umístění stavby a čtvrtým výrokem podmínky pro provedení změny stavby s tím, že ostatní podmínky rozhodnutí o umístění stavby a stavebního povolení ze dne 23.5.2008, č.j. 017035/08/OV/KNo zůstávají v platnosti. Stavební úřad dále rozhodl o námitkách žalobců tak, že jejich námitkám se nevyhovuje.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17.9.2009 č.j. 040661/08/OV/KNo, 29734/09 a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k odvolací námitce žalobců týkající se odstupových vzdáleností uvedl, že odstupová vzdálenost jižní obvodové stěny původně povolené stavby garáže (tedy stěny směrem k pozemku žalobců) vůči hranici s pozemkem č. parc. 737/2 dle ověřené projektové dokumentace činí 2,8 m, přičemž přesah sedlové střechy garáže činí 25 cm. Navrženou změnou stavby před jejím dokončením dojde na jižní straně stavby v úrovni 2. NP k provedení vykonzolované konstrukce zábradlí navazující na vykonzolovanou vstupní podestu před francouzskými dveřmi, jenž bude přesazena o 30 cm před jižní obvodovou zeď; přesah sedlové střechy tak bude činit 55 cm. Je tedy zřejmé, že odstupová vzdálenost předmětné stavby po realizaci její změny od hranice s pozemkem č. parc. 737/2 měřená dle

čl. 8 odst. 9 vyhlášky OTTP se tak ve skutečnosti změnil z původních 2,8 m na 2,5 m. Vzhledem k tomu, že dle čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTTP nesmí být vzdálenost stavby samostatné garáže, staveb plnících doplňkovou funkci k rodinnému bydlení a stavby pro podnikatelskou činnost na pozemku rodinného domu od společných hranic pozemků rodinných domů menší než 1,5 m, přitom vzdálenost vnějšího okraje střech od této hranice nesmí být menší než 1 m, je takové snížení odstupové vzdálenosti s citovaným ustanovením vyhlášky OTTP zcela v souladu. Protože se v protilehlých stěnách obou posuzovaných staveb nenacházejí okna obytných místností, neuplatní se v daném případě požadavek obsažený v čl. 8 odst. 2 vyhlášky OTTP.

K odvolací námitce žalobců týkající se zastínění jejich pozemku či stavby na něm žalovaný uvedl, že s ohledem na umístění předmětných staveb nemůže k zastínění pozemku žalobců č. parc. 737/2 vůbec dojít. Vliv navržené stavby, resp. navržené změny stavby garáže na denní osvětlení obytných místností rodinného domu žalobců č.p. 763 není třeba posuzovat - na severní straně rodinného domu žalobců směřující ke stavbě garáže se nenacházejí žádná okna obytných či pobytových místností.

S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti a vzhledem k tomu, že se k předmětné změně stavby garáže kladně vyjádřily i příslušné dotčené orgány, nelze mít dle žalovaného za to, že by byla pohoda bydlení žalobců výrazným způsobem narušena, zvláště pokud tito neuvedli, v čem by mělo narušení pohody bydlení konkrétně spočívat a omezili se na pouhé obecné konstatování.

Pokud jde o přístup ke stavbě garáže, resp. k její projednávané změně, žalovaný uvedl, že z písemností předložených v rámci tohoto řízení vyplynulo, že dne 27.11.2001 byla mezi manžely M. jako vlastníky pozemku č. parc. 737/2 na straně jedné a osobou zúčastněnou na řízení jako vlastníkem pozemku č. parc. 737/4 na straně druhé uzavřena smlouva o zřízení věcného břemene, na jejímž základě jsou současní i budoucí vlastníci pozemku č. parc. 737/4 oprávněni k volnému průchodu a průjezdu přes pozemek č. parc. 737/2. Zřízení věcného břemene v uvedeném rozsahu je zřejmé i z výpisu z katastru nemovitostí. Skutečnost, že uvedená smlouva je v současné době údajně předmětem soudního sporu, nemůže být překážkou pro povolení změny existující, řádně povolené stavby. Žalovaný dále poznamenal, že dne 23.4.2008 bylo odborem dopravy MHMP vydáno rozhodnutí sp.zn. S-MHMP 247876/2008/DOP-O4/Vo, kterým byla část pozemku č. parc. 737/2 v k.ú. Hostivař zařazena do sítě místních komunikací IV. třídy. Dle odůvodnění tohoto rozhodnutí je tato komunikace veřejně přístupnou pozemní komunikací, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

K odvolacím námitkám žalobců ohledně změny charakteru stavby původně povolené jako garáž žalovaný uvedl, že podle čl. 50 odst. 11 vyhlášky OTTP se na pozemku rodinného domu kromě hlavní stavby rodinného domu a oplocení mohou umísťovat stavby, které plní doplňkovou funkci k rodinnému bydlení, popřípadě jedna stavba pro podnikatelskou činnost o zastavěné ploše do 16 m² a 4,5 m výšky, není-li z prostorových důvodů možno zabezpečit uvedené funkce v rodinném domě. Odstupové vzdálenosti těchto staveb od společných hranic pozemků pak stanoví čl. 8 vyhlášky OTTP. S ohledem na znění uvedeného ustanovení je zřejmé, že předmětná stavba - garáž rozšířená nástavbou o ateliér svým charakterem uvedený požadavek splňuje.

K námitkám žalobců týkajícím se propojení stavby garáže, jejíž změna je předmětem řízení, se stavbou stávajícího rodinného domu stavebníka č.p. 1432 žalovaný uvedl, že se jimi zabýval již v předchozím odvolacím řízení. Stavební úřad vydal dne 9.9.2008 rozhodnutí

č.j. 034568/08/OV/KNo, kterým povolil změnu stavby garáže před jejím dokončením spočívající v prodloužení střechy garáže až ke stavbě rodinného domu s tím, že mezi garáží a rodinným domem dojde k vytvoření zastřešeného průchodu, který je zřejmý i z nyní předloženého návrhu změny stavby před jejím dokončením. Takto povolenou změnou stavby, stejně jako v současné době projednávanou změnou stavby garáže před jejím dokončením, nebylo povoleno provozní spojení obou staveb.

Žalovaný uzavřel, že v postupu stavebního úřadu v řízení, jež předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí, neshledal žádné závažné nedostatky.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve shrnuli průběh řízení, jež vyústilo ve vydání rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 8.12.2008, č.j. 040661/08/OV/KN a zmínili též argumenty, které uplatnili v odvolání proti tomuto rozhodnutí. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí namítli, že žalovaný nikterak neodůvodnil, proč předmětná stavba vyhovuje svými parametry požadavkům na výstavbu, když dle čl. 50 odst. 11 vyhlášky č. 26/1999 Sb. HMP o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „vyhláška OTTP“) předmětná doplňková stavba může mít zastavěnou plochu 16 m² a výšku 4,5 m. V daném případě je projektovaná stavba s 2. NP nebytového prostoru počítána do výšky 6,3 m, jak plyne z podání stavebníka a rozhodnutí stavebního úřadu. Z příložené dokumentace dle názoru žalobců jasně vyplývá, že výška předmětné stavby zjevně přesahuje povolené parametry, tedy parametry 4,5 m výšky nemovitosti, čímž značným způsobem porušuje vyhlášku OTTP a zasahuje tím do výkonu vlastnických práv žalobců.

Žalobci dále poukázali na to, že veškeré připomínky a návrhy na změny stavby před dokončením byly stavebním úřadem stavebníkovi povoleny, ačkoliv požadavky stavebníka ve většině případů překračovaly povolené hranice (hranice zastavitelnosti území) a námitky ze strany žalobců nebyly dostatečným způsobem správními orgány brány v potaz.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě konstatoval, že rozhodnutí stavebního úřadu a napadené rozhodnutí byla vydána v souladu s právními předpisy. Z dikce čl. 50 odst. 11 vyhlášky OTTP vyplývá, že se stanovené parametry vztahují pouze a právě ke stavbě pro podnikatelskou činnost umístěnou na pozemku rodinného domu, nikoliv ke stavbě plnící doplňkovou funkci k rodinnému bydlení. Parametry určující maximální zastavěnou plochu a výšku stavby plnící doplňkovou funkci k rodinnému bydlení nacházející se na pozemku rodinného domu vyhláška OTTP nestanoví. Vzhledem k tomu, že předmětná stavba bude po realizaci povolené nástavby obsahovat v 1. NP garáž a ve 2. NP letní ateliér pro soukromé účely (a není tedy stavbou pro podnikatelskou činnost), nelze dojít k závěru, že je v rozporu s čl. 50 odst. 11 vyhlášky OTTP.

K námitce týkající se překročení hranice zastavitelnosti území žalovaný uvedl, že předmětem řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byla nástavba stavby garáže na pozemku č. parc. 737/4 v k.ú. Hostivař, kterou se sice stavba zvyšuje, avšak půdorysně nemění; zastavěnost pozemku tedy zůstává stávající. Vyšší než povolená 30 % zastavěnost byla předmětem řízení o povolení výjimky z čl. 50 odst. 12 vyhlášky OTTP, které předcházelo územnímu a stavebnímu řízení ohledně novostavby předmětné garáže. Jeho výsledkem bylo rozhodnutí ze dne 26.9.2007 č.j. 034772/07/OV/Mho, jímž byla uvedena výjimka povolena a proti němuž se žalobci jako účastníci řízení neodvolali.

Žalovaný považuje za neopodstatněné obecné tvrzení žalobců, že jejich námitky nebyly dostatečným způsobem brány v potaz. Podotkl, že předmětná nástavba garáže na pozemku č. parc. 737/4 v k.ú. Hostivař byla již povolena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 8.12.2008, č.j.: 040661/08/OV/KNo, avšak právě na základě odvolání žalobců bylo uvedené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Poté, co stavební úřad věc znovu projednal a v souladu s právním názorem žalovaného odstranil nedostatky řízení, žalovaný napadeným rozhodnutím opětovně odvolání žalobců proti nově vydanému rozhodnutí stavebního úřadu zamítl a toto rozhodnutí potvrdil.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobci uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle č. 50 odst. 11 vyhlášky OTTP na pozemku rodinného domu se kromě hlavní stavby rodinného domu a oplocení mohou dále umísťovat stavby, které plní doplňkovou funkci k rodinnému bydlení, popřípadě jedna stavba pro podnikatelskou činnost o zastavěné ploše do 16 m² a 4,5 m výšky, není-li z prostorových důvodů možno zabezpečit uvedené funkce v rodinném domě. Tyto stavby se musí umístit tak, aby svým vzhledem a účinky na okolí nenarušovaly obytné a životní prostředí a podle charakteru podnikatelské činnosti splňovaly též požadavky na dopravní obslužnost a parkování; odstupové vzdálenosti těchto staveb od společných hranic pozemků rodinných domů stanoví čl. 8 této vyhlášky.

Soud o věci uvážil takto:

Žalobní námitku, podle níž předmětná stavba nevyhovuje požadavkům uvedeným v článku 50 odst. 11 vyhlášky OTTP, protože její výška má činit 6,3 m, neshledal soud opodstatněnou. Podle článku 50 odst. 11 vyhlášky OTTP je možné umístit na pozemku rodinného domu vedle hlavní stavby rodinného domu a oplocení rovněž stavbu či stavby, které plní doplňkovou funkci k rodinnému bydlení, a dále též jednu stavbu pro podnikatelskou činnost, a to za podmínky, že funkce, k nimž mají tyto vedlejší stavby sloužit, není z prostorových důvodů možno zabezpečit v rodinném domě. Zatímco u vedlejší stavby či staveb plnících doplňkovou funkci k rodinnému bydlení článek 50 odst. 11 vyhlášky OTTP nestanoví žádné konkrétní podmínky, pokud jde o jejich výšku či velikost zastavěné plochy (hovoří se pouze o stavbách, „které plní doplňkovou funkci k rodinnému bydlení“), v případě stavby pro podnikatelskou činnost je tomu jinak – tato stavba dle zmíněného ustanovení nesmí přesáhnout 16 m² zastavěné plochy a výšku 4,5 m („jedna stavba pro podnikatelskou činnost o zastavěné ploše do 16 m² a 4,5 m výšky“). Soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že parametry velikosti zastavěné plochy a výšky stavby uvedené v čl. 50 odst. 11 vyhlášky OTTP se vztahují výlučně ke stavbám pro podnikatelskou činnost, nikoliv k vedlejším stavbám plnícím doplňkovou funkci k rodinnému bydlení.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že stavebník (osoba zúčastněná na řízení) požádal o změnu umístění stavby „samostatné garáže“ a změnu této stavby před jejím dokončením, která spočívala ve vybudování nebytového prostoru nad samostatnou garáží (2. NP), který bude dle rozhodnutí stavebního úřadu užíván jako letní ateliér, např. pro výtvarnou činnost (hobby místnost). Jak 1. NP předmětné stavby (garáž), tak i její 2. NP (nebytový prostor) mají tedy sloužit výlučně k soukromým účelům stavebníka, nikoliv k výkonu podnikatelské činnosti. Ve smyslu čl. 50 odst. 11 vyhlášky OTTP se tak jedná o stavbu plnící doplňkovou funkci k rodinnému bydlení, na kterou se nevztahuje výškové omezení staveb pro podnikatelskou činnost zakotvené v témže ustanovení. Skutečnost, že

výška hřebene předmětné stavby má činit 6,3 m, proto nezpůsobuje rozpor stavby s článkem 50 odst. 11 vyhlášky OTTP.

Nekonkrétní tvrzení žalobců, že jejich námitky nebyly „dostatečným způsobem správním orgánem brány v potaz“, není způsobilou žalobní námitkou, na základě které by soud mohl přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. má žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Přezkumné řízení soudní je založeno na zásadě dispoziční, z níž vyplývá, že specifikace konkrétních důvodů nezákonnosti, popř. nicotnosti napadeného rozhodnutí je úkolem žalobce a nikoliv soudu, který není oprávněn k tomu, aby tyto důvody za žalobce sám vyhledával či domýšlel. Jinými slovy řečeno, je věcí žalobce, aby v žalobě zřetelně vymezil rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, jímž je soud vázán, a to uvedením konkrétních žalobních bodů (námiték) ve smyslu shora citovaného § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Žalobci nicméně nespecifikovali, které konkrétní námitky, jež uplatnili v průběhu správního řízení, nebyly správními orgány brány v potaz a z čeho tak dovozují. Naprostá obecnost a bezobsažnost uvedeného žalobního tvrzení brání tomu, aby se jím soud mohl blíže zabývat.

Nedůvodná je rovněž námitka, že stavební úřad akceptoval požadavky stavebníka, přestože tyto překračovaly povolené hranice zastavěnosti pozemku. Na tomto místě nelze než poukázat na předchozí rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky ze dne 26.9.2007, č.j.: 034772/07/OV/Mho, jímž byla stavebníkovi povolena výjimka z ust. § 50 odst. 12 písm. a) vyhlášky OTTP pro stavbu garáže u rodinného domu č.p. 1432, na pozemku parc. č. 734/4, ul. H., k.ú. Hostivař, Praha 10, a to z 30 % zastavěnosti plochy stanovených ve vyhlášce OTTP na celkovou zastavěnost pozemku 35,7 %. Žalobci v průběhu řízení o povolení této výjimky neuplatnili žádné námitky a proti rozhodnutí o povolení výjimky nepodali odvolání. Uvedené předchozí rozhodnutí o výjimce je tedy pravomocné a stavební úřad ho v dalším řízení respektoval (podle prvostupňového rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17.9.2009 zůstane povolená zastavěnost pozemku 35,7 % zachována i v případě změny předmětné stavby).

Soud pro úplnost dodává, že argumentace žalobců, jež se týká rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 8.12.2008, č.j. 040661/08/OV/KN, je zcela irelevantní, neboť uvedené rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 21.5.2009 č.j. S-MHMP 161133/2009/OST/Pt/Hn zrušeno, a tudíž k němu nelze jakkoliv přihlížet.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobci ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil

a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2014

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.